

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXI. — Wydana i rozesłana dnia 6. września 1918.

Treść: *M* 326. Rozporządzenie, dotyczące obrotu rybami, żyjącymi w słodkich wodach.

326.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 4. września 1918,

dotyczące obrotu rybami, żyjącymi w słodkich wodach.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przy sprzedaży przytoczonych poniżej ryb, żyjących w słodkich wodach, pochodzących z Austrii, przez właściciela stawu przy grobli stawowej nie wolno przekraczać następujących cen maksymalnych:

1. za 1 *q* karpi K 780.—
2. za 1 *q* linów „ 780.—
3. za 1 *q* szczupaków „ 830.—

§ 2.

Przy sprzedaży ze zbiornika nie wolno w czasie od 1. sierpnia do 10. grudnia przekraczać następujących cen maksymalnych:

- A. Przy sprzedaży w ilościach ponad 50 *kg*:
1. za 1 *q* karpi K 810.—
2. za 1 *q* linów „ 810.—
3. za 1 *q* szczupaków „ 860.—

B. Przy sprzedaży wprost konsumentom w ilościach do 50 *kg*:

1. za 1 *kg* karpia K 8.40
2. za 1 *kg* lina „ 8.40
3. za 1 *kg* szczupaka „ 8.90

Od 11. grudnia do kwietnia mają miejsce podwyższenia cen maksymalnych przy sprzedaży ze zbiornika, które wynoszą po 10 K za każdy cały miesiąc, a zatem od 11. do końca grudnia i w styczniu 10 K, w lutym 20 K, w marcu 30 K, a w kwietniu 40 K za cetnar metryczny. Cena kwietniowa pozostaje następnie w mocy do lipca włącznie.

§ 3.

Dla sprzedaży ryb, oznaczonych w § 1. rodzajów, w ilościach aż do 50 *kg* przez handlarza w miejscu konsumpcji mają polityczne władze krajowe ustanowić ceny maksymalne, dla których najwyższą granicę w czasie od 1. sierpnia do 10. grudnia ma stanowić dodatek w wysokości 3 K za kilogram do cen, ustanowionych w § 1., a do których w czasie od 11. grudnia do kwietnia, względnie do lipca przychodzą jeszcze dodatki po myśli ostatniego ustępu § 2.

§ 4.

Przy drobnej sprzedaży płotek w ilościach do 50 *kg* w miejscu konsumpcji konsumentom nie wolno przekraczać następujących cen maksymalnych:

A. Jeżeli te ryby przedstawiają się jako odpadki gospodarki stawowej, za kilogram . K 2.—.

B. Jeżeli one pochodzą z rzek lub jezior, gdzie stanowią przedmiot specjalnego rybołówstwa:

1. za zwyczajne płotki za kilogram . K 4-50

2. za kielbie, brzanki, barweny i marmyny o wadze poszczególniej sztuki ponad $\frac{1}{2}$ kg. za kilogram , 6-50.

§ 5.

Urząd dla wyżywienia ludności może na wniosek politycznej władzy krajowej zezwolić dla poszczególnych obszarów administracyjnych z uwagi na specjalne stosunki na dodatki do cen, ustanowionych w §§ 1., 2. i 4. tego rozporządzenia, za ryby, które będą konsumowane w dotyczącym obszarze administracyjnym lub dostawiane do innych obszarów administracyjnych na miejsce odbioru, wyznaczone przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Polityczne władze krajowe mają prawo ustanowić dla swego obszaru administracyjnego lub dla pewnych części tego obszaru ceny niższe od cen maksymalnych w §§ 1., 2. i 4. ustanowionych.

§ 6.

Sztuk karpi poniżej $\frac{1}{2}$ kg nie wolno oddawać do konsumcyi.

§ 7.

Każdy posiadacz stawu, który rozporządza odpowiednimi zbiornikami i nie sprzedaje wprost przy grobli stawowej, jest obowiązany przeprowadzić w odpowiednim czasie połów ryb w swych stawach i o wyniku połowu odnośnie do karpi, linów i szczupaków bezzwłocznie donieść politycznej władzy powiatowej, przy podaniu gatunku i ilości uzyskanych ryb.

§ 8.

Urząd dla wyżywienia ludności może zlecić uprawnionym do rybołówstwa, by stosowną część karpi, linów i szczupaków, uzyskanych ze swych wodnych, dostawili pewnym bliżej oznaczonym gminom lub innym wyraźnie nazwanym odbiorcom.

§ 9.

Odbiorca, przydzielony zarządzeniem Urzędu dla wyżywienia ludności uprawnionym do rybołówstwa, jest obowiązany do odbioru dostarczonych ryb i do zapłaty za nie po cenach ustanowionych w §§ 1. i 2. tego rozporządzenia.

§ 10.

W razie przesyłania koleją lub za pośrednictwem przedsiębiorstw okrętowych ryb, żyjących w słodkich wodach, do jakiegoś miejsca przeznaczenia, leżącego poza obszarem administracyjnym

politycznej władzy krajowej, ma wysyłający dołączyć do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki poświadczenie transportowe, wystawione przez polityczną władzę powiatową wedle formularza, przepisanego w dodatku.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier oraz z Bośni i Hercegowiny nie są potrzebne takie poświadczenia transportowe.

§ 11.

Jeśli uprawniony do rybołówstwa zaniedba połowu ryb, przepisanego w § 7., to ma polityczna władza powiatowa — bez ujmy dla następstw karnych i przepadku, przewidzianych w §§ 12. i 13. — zarządzić na koszt opieszałego połów ryb i przymusowy odbiór oraz sprowadzać wysyłkę do przydzielonego odbiorcy.

Karygodność posiadacza rybołówstwa gaśnie, jeżeli przeprowadzenie połowu ryb w odpowiednim czasie stało się dlań wskutek zdarzeń elementarnych lub przez inne niezawinione przeszkody niemożliwym.

§ 12.

Kto za gatunki ryb, wymienione §§ 1., 2. i 4., żąda zapłaty wyższej od cen najwyższych, w niniejszem rozporządzeniu ustanowionych, każe ją sobie lub komu innemu uiszczyć lub przyrzec, będzie karany przez polityczną władzę powiatową aresztem od jednego tygodnia do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podpada pod karę surowszą. Obok kary na wolności można nałożyć grzywnę do 10.000 K.

Kto w inny sposób działa wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia, będzie ukarany przez polityczną władzę powiatową grzywną do 20.000 K lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podpada pod karę surowszą. W razie okoliczności obciążających można kary te nałożyć także obok siebie.

Takim samym karom, jak sprawca podlega ten, kto drugiego do jednego z takich czynów podmawia lub przy jego spełnieniu współdziała.

§ 13.

Przy sposobności ukarania można, jeżeli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemysłu, orzec także o utracie uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien czas oznaczony, następnie o czasowym lub trwałem zamknięciu lokalu przemysłowego.

Z okazji postępowania karnego można orzec także o przepadku ryb, do których się działanie podlegające karze odnosi albo o przepadku uzyskanej za nie ceny sprzedaży na rzecz państwa.

Jeżeli ściganie albo ukaranie pewnej osoby jest niedopuszczalnym albo niewykonalnym, to można orzec samoistnie o przepadku przedmiotów albo o przepadku uzyskanej za nie ceny sprzedaży.

Przedmioty przepadłe albo uzyskana za nie cena sprzedaży użytą będzie dla celów zaopatrzenia ludności.

§ 14.

Polityczne władze powiatowe i rządowe władze policyjne mogą celem zabezpieczenia przepadku wydawać potrzebne zarządzenia zabezpie-

czające, od których odwołanie jest niedopuszczalnym. Władza uprawniona do zabezpieczenia może jeszcze przed orzeczeniem o przepadku sprzedać zabezpieczone ryby, jeśli wskutek ich przechowywania urastają koszty albo zachodzi niebezpieczeństwo zepsucia się ich.

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tym samym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 16. sierpnia 1917, Dz. u. p. Nr. 343.

Paul wlr.

Poświadczenie transportowe dla ryb, żyjących w słodkich wodach.

Imię i nazwisko wysyłającego
 w (miejscowości) jest uprawniony do przewozu
 kg (rodzaj towaru)
 w czasie od do 191.
 z (nazwa stacji wysyłki)
 do (nazwa stacji przeznaczenia)
 (koleją lub parowozem) pod adresem $\frac{\text{pana}}{\text{pani}}$ (imię, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....
 (Miejsce i data wystawienia.)

.....
 (Podpis urzędowy.)

To poświadczenie należy trwale przyczepić do dokumentu przewozowego.
 Dołączenie poświadczenia należy zaznaczyć w dokumencie przewozowym.
 Poświadczenie ściągnie stacya przeznaczenia. przy przesyłkach do stacyi zagranicznych stacya graniczna.